

домъ): Чукнале деца яблоко, со шарени-те стапчина, со стребрени-те ржчина. М. 662.—Втори кладнецъ що си има силки града, Кога ми се Змейска крале мощне налюти га утключе, Та си праша силни градъ на земе-та. И си чука с' негу бели бильки на полету. Вс. 58. 4) о вышивкѣ: Да си чукна, та ако щж си и пукна. Ч. 187.—са 1) стукнусь, стукаюсь: На пета ся връти, въ тила ле да ся чукашь. Ч. 125. 2) бьюсь лицами на Пасхѣ.

Чуковать пр. снабженный молотомъ, молоточкомъ: Чуковать пръстънъ, въ старо времѧ сж носяли момците голыми пръстъни отъ сребро и, вместо камъкъ, имали сж чукче, съ тѣхъ сж хлопали и, кога сж се били, служили сж имъ за оружие. Пс. 7,150.

Чукундуръ* (*tchukundur*, s. t. 1. *Betterave*. 2. *Grappe de raisin*) с. м. свекла Чукундуръ ум. свеколька. Чукундуръ пр. свекольный: Зачервилъ ся като чукундуръ. Ч. 160. Слава ся зачерви, като чукундуръ. З. 82. Съе са още цвекло (чукундуръ). Л. Д. 70 р. 183. Четыре гангала, и два пумпала, и единъ червень чукундуръ съ рѣжани сламкъ?—Кола, волове и воловарь съ остена. Ч. 121. Орлеви ногти, сврачова опашка, чукундурова глава?—Кантарь. Ч. 118.

Чукъ с. м., сж чл. Чукъть, Чукче Чуче ум. молотъ: Чукъть ечеще по наковальня-та която выше подъ безпрестанитъ удары. Т. 204. „Ахъ ты порази! Казалъ Циганинъ-тъ, и срдитъ, срдить—удариль Циганъ-тъ съ чукъть и ж угрепаль. Ч. 206. Мнозина щжть баждать принудены да испустятъ иглъ-тъ, чука и мотыжъ-тъ и да станжть вѣчны слуги на учены-ты. Л. Д. 69 р. 182. Инглизинъ-тъ работи много—при съки ударъ на своиятъ тѣжакъ чукъ той губи частица отъ тѣло-то си. З. 199. Чуковци мн. ч. ум. молоточки; Пълна плевня сж чуковци?—Уста-та съ зѣбы-тъ. Ч. 118.

Чукъ! чукъ! межед. стукъ! стукъ! Чукъ чукъ лобода, падна тѣсла отъ бога, удри баба по нога. М. 665.

Чулъ* (*tckoul*, s. t. *Couverture de laine qu' on met sur le cheval quand on lui ôte la selle; métaphoriquement haillon ou vêtement néglige*) с. м. попона: Па становала Заимчева стара майка, Ч'рна к'рпа забради-дила, Со чульси наметнала, Со попракъ си опашала. В. 330. Добъръ конь и подъ вѣтхий-тъ чюль ся продава. Ч. 153. Да купи черни биволи Съесь копринени чулове, Съ ибришими юларе. З. 302.

Чума с. ж. чумá (употребляется и какъ бранное слово по отно-
шению къ женщинѣ): Черна чума влязи въ кѣщи Влязи чи ги удари Дор' девятъ братъ рождени. М. 100. Туку ми є таа цѣрна чума, Що удрила се ми поморила. М. 194. „Леле майко, леле мила майко! Не кѣлми ми чума поморница, Тук' кѣлни го Имера Бербера, Що ме бри-